

سی و پنج سال پس از قیام سربرداران، کمونیست ها و بزنگاه خطیر جهانی

سه شنبه پنجم بهمن ۱۳۹۵ برابر با بیست و چهارم ژانویه ۲۰۱۷

+++++

سی و پنج سال از قیام سربرداران در 5 بهمن سال 1360 در آمل می گذرد. اوضاع کنونی در مقیاسی جهانی و بسیار سرنوشت سازتر یادآور گره گاه سیاسی خطیری است که در سال 1360 در ایران شکل گرفت و از کمونیست های انقلابی پاسخ طلبید.

از آن زمان تاکنون، ایران دستخوش تغییرات زیادی شده است. اما تغییری که سرنوشت اکثریت مردم ما به آن گره خورده است صورت نگرفته و سرنوشتی انقلابی جمهوری اسلامی که هدف قیام سربرداران بود، هنوز متحقق نشده است. در این فاصله، نه فقط در ایران بلکه در هیچ نقطه جهان، **انقلابی که در دستور کار ما کمونیست های انقلابی و وظیفه مرکزی و علت وجودی ما است** انجام نشده و به پیروزی نرسیده است. هم اینجا است علت اصلی سیر قهقراپی شتابان اوضاع جهان علیه حیات میلیاردها انسان و وجود خود کره زمین.

از 35 سال پیش تا کنون، جهان شاهد تغییرات زیادی بود که تاثیرات بلافصل خود را بر ایران نیز گذاشته است. سرمایه داری در جستجوی دیوانه وار برای بسط و گسترش سود، شکاف طبقاتی را به آن جا رسانده که اکنون چند نفر ثروتی برابر با دارایی نیمی از مردم جهان یعنی 3.5 میلیارد نفر را کنترل می کنند. در نتیجه کارکرد سرمایه داری، صدها میلیون بیکار و آواره تولید شده و محیط زیست چنان شتابان در حال نابودی است که دانشمندان هشدار داده اند «تمدن بشری در خطر است».

در این مدت جنگ های تجاوزگرانه و بی انتهای قدرت های امپریالیستی در خاورمیانه با همدستی دولت های مرتجع منطقه از جمله جمهوری اسلامی، به نابودی چندین کشور مانند عراق و افغانستان و سوریه منجر شده است. میلیون ها نفر کشته یا خانه و کاشانه خود را ترک کرده و آواره کشورهای دیگر و قربانی دریاها شده اند. فاجعه بارترا این که مقاومت توده های مردم علیه این وضعیت، به زیر رهبری نیروهای ارتجاعی اسلامی و تاریک اندیشان دینی از شاخه های مختلف درآمده و مردم در گرداب جنگ های نیابتی گرفتار شده اند. زن ستیزی و بسط و گسترش شکل های سنتی و مدرن ستم بر زن، مانند حفره ی زخمی عمیقی، زشتی و تعفن نظام سرمایه داری را آشکار می کند و به بشریت نهیب می زند این نظام اجتماعی اصلاح ناپذیر را تحمل نکنید!

در این 35 سال جمهوری اسلامی که جزیی لاینفک از نظام سرمایه داری حاکم بر جهان و خادم و پایگاه آن در ایران است، نه فقط علیه اکثریت مردم در ایران بلکه علیه مردم خاورمیانه، تاخت و تاز و جنایت کرده است. و در مقابل تاخت و تاز افسارگسیخته این مرتجعین، **انقلابی که در دستور کار ما کمونیست های انقلابی و وظیفه مرکزی و علت موجودی ما است**، صورت نگرفته است.

نظام سرمایه داری جهانی با کارکرد خود چنان وضعیتی را به وجود آورده که هیچ کس، حتی خود قدرت های امپریالیستی بزرگ که در راس این کوه سرگین نشسته اند قادر به کنترل آن نیستند. اکنون هیتلری در آمریکا بر قدرت نشسته تا با استفاده از یک ایدئولوژی و رژیم فاشیستی و گسترش جنگ ها و حتی شاید آغاز جنگ هایی که تا کنون بشریت به خود ندیده است، به این وضعیت پاسخ دهد. رژیم ترامپ تفاوت ماهوی با دیگر جناح های طبقه حاکم در آمریکا از جمله حزب دمکرات ندارد، اما بیانگر اشکال عریانتر سرکوب دولت دیکتاتوری بورژوازی و پاسخی به واقع فاشیستی به تضادهای داخلی و بین المللی پیش پای امپریالیسم آمریکا است که محصل تثبیت آن چیزی نخواهد بود جز تشدید بی سابقه کلیه جنایت های امپریالیسم آمریکا در سراسر جهان. او اعلام کرده است: «مسیر آمریکا و جهان را برای سال های دراز آینده تعیین خواهد کرد». او نماینده فاشیسم عربیان و هار است و فریبکارانه تلاش می کند تحت عنوان حمایت از «مردم فراموش شده» (کارگرانی که در نتیجه گلوبالیزاسیون سرمایه داری، در آمریکا بیکار شده اند) برای طرح های خود در داخل آمریکا و در سطح بین المللی نیرو بسیج و آماده کند. او با ترویج ایدئولوژی نژادپرستی، خارجی ستیزی، مسلمان هراسی و فرهنگ نفرت از زن، به جنبش فاشیستی خود انسجام می بخشد. ترامپ خود را نه رئیس جمهوری متعارف بلکه رهبر این جنبش می داند که قرار است تکلیف آمریکا و جهان را روشن کند. او به سیاهان و زنان و هر گروه تحت ستم دیگر جامعه آمریکا گفت: «تبعیض، فقط در خون فداکاری میهن پرستانه حل خواهد شد». یعنی زمانی که برای آمریکای امپریالیست بکشید و کشته شوید، به «برابری» دست خواهید یافت.

سر بلند کردن چنین رژیمی از بطن نظام دموکراسی بورژوازی سرمایه داری و قرار گرفتن آن در راس قدرت امپریالیستی مانند آمریکا، بیان فشرده و خیره کننده کهنه و منسوخ بودن کلیت نظام اقتصادی- اجتماعی سرمایه داری با تمام روبنای سیاسی و ایدئولوژیک و اخلاقی آن است. عروج ترامپ و گسترش جنبش های فاشیستی در اروپا، مسایل بسیار بزرگی را در مورد آینده بشریت برای شمار زیادی از مردم طرح کرده است و کلیت نظام سرمایه داری را برای بسیاری که آن را نظم ابدی می انگاشتند، توجیه ناپذیر کرده است.

بلند شدن جنبشی بزرگ در آمریکا علیه این رژیم فاشیستی، فاکتوری به غایت مثبت در اوضاع جهان است و چشمان میلیون ها نفر در سراسر جهان را به آمریکا دوخته است. اما سر نوشت این جنبش ضد فاشیستی از هم اکنون موضوع نزاع افق ها و برنامه های طبقاتی متفاوت است. نیروهای طبقه حاکمه آمریکا در همان حال که به شدت منشعب هستند، سخت تلاش می کنند تا توده هایی را که به خیابان آمده اند در اسارت نهادهای حاکمیت دولتی و توهم و تلاش برای «حاکمیت قانون» و «بازگشت به وضع سابق» نگاه دارند. کمونیست های انقلابی و متحدین آنها، هوشیارانه تلاش می کنند تا این جنبش یا بخش بزرگی از آن به جای ورود به درون مجاری سیستم، وارد رابطه تقویت متقابل با نیرویی شود که هدفی بزرگتر از مقاومت ضد فاشیستی را دنبال می کند. کمونیست های انقلابی از یک سو باید مردم را به حداکثر متحد کنند و از طرف دیگر با افق تنگ و سیاست نیروهایی که باید متحدشان کرد مقابله کنند و افق و برنامه و نقشه راه انقلاب کمونیستی را از حاشیه به متن اوضاع بیاورند.

این شرایط در بطن خود امکان شکل گیری اوضاع انقلابی عظیمی را حتی در آمریکا می پروراند. حزب کمونیست انقلابی آمریکا تحت رهبری باب آوکیان، بر پایه هدف، برنامه و یک نقشه راه انقلابی در حال سازمان دادن مبارزه توده ای و از پایین علیه این رژیم فاشیستی است تا بتواند به حداکثر امکان، وضعیت را به سمت شکل گیری اوضاع انقلابی تسریع کند. زیرا شکل گیری اوضاع انقلابی برای عملی کردن استراتژی جنگ درازمدت انقلابی^[1] برای سرنگونی این سیستم و بنای یک دولت نوین سوسیالیستی در آمریکا، با هدف خدمت به رهایی کل بشریت، تعیین کننده است. این حزب مرتباً افق روشن را مقابل مردمی که در صحنه مبارزه قرار گرفته اند ترسیم می کند و بدیل جامعه ضروری، ممکن و مطلوب آینده را طرح می کند. آر.سی.پی جنایت های آمریکا را نه تنها در خود آمریکا و آنطور که برای مردم این کشور «قابل لمس» است بلکه در طول تاریخ و در سراسر جهان نشان می دهد و تاکید دارد این سیستم اصلاح ناپذیر است و باید به خاطر نجات بشریت سرنگون شود. این حزب، انترناسیونالیسم پرولتری را نه تنها به سنگ محک سیاست های خود بلکه تبدیل به یک معیار اخلاقی می کند. این حزب، همه کسانی را که در این مبارزه ضد فاشیستی سهم هستند به اتحاد بزرگ تر برای ادامه راه تا استقرار دولتی که اصول آن در «طرح پیشنهادی قانون اساسی برای جمهوری سوسیالیستی طراز نوین در آمریکای شمالی» توسط رفیق آوکیان مدون شده است، دعوت می کند.

حزب کمونیست انقلابی، در این عرصه رقابتی قدرتمندی دارد و تنها نیروی حاضر در صحنه نیست. اما یک نیروی کوچک می تواند در چنین شرایطی تبدیل به نیرویی بشود که بر سر آینده جامعه، با دولت طبقاتی حاکم به رقابت برخیزد. کمونیست های انقلابی، در هر نقطه جهان حتی در کشوری مانند آمریکا، هر قدر هم کوچک باشند با داشتن استراتژی انقلابی و سیاست هایی که راه را بر آن استراتژی می گشاید، می توانند از نیرویی کوچک به بزرگ تبدیل شوند، از عقب به جلو آمده و یک نیرو و قطب سیاسی رقابتجوی موثر در جامعه شوند که پرچم رهایی بشریت و یک دنیای بنیاداً متفاوت را در دست دارد. با این نگرش و هدف، حزب کمونیست انقلابی آمریکا، بر بستر شرایطی سخت و پیچیده، توده های مردم را در نبرد علیه قدرت حاکم (مشخصاً علیه رژیم ترامپ/پنس) سازمان می دهد و هم زمان تلاش می کند تا افکار آنان را چنان تغییر دهد که تبدیل به کمونیست های آگاه و سازمان یافته در صفوف حزب شده و هر یک رهبران هزار تن دیگر در راه انجام انقلابی به خاطر رهایی بشریت بشوند. به این ترتیب، این حزب خود را نیز آماده می کند: آماده رهبری انقلاب بزرگی که حتی اگر به فرجام پیروزمند نرسد، دستاوردهای شگرفی برای سر نوشت بشریت و کره زمین خواهد داشت.

در این اوضاع وجود چنین حزبی (آر.سی.پی) و با چنین رهبری (آوکیان) عنصری بسیار مثبت نه فقط به نفع اکثریت توده های تحت ستم و استثمار در آمریکا بلکه مردم سراسر جهان است. این حزب، در عین حال که باید با تمام قوا در میدان حضور داشته باشد اما نباید به خطر نابودی نیروهای انقلابی کم بها دهد. واضح است که رژیم ترامپ و کلیت هیئت حاکمه آمریکا با خشونت بی نظیر با انقلابیون رفتار خواهند کرد. در میدان بودن و درهم شکسته نشدن، یکی دیگر از پیچیده گی ها است که باید از طرف یک حزب انقلابی پاسخ بگیرد.

سی و پنج سال پیش در چنین روز هایی بود که نیروهای نظامی سرداران در نبردی جسورانه با کمک مردم، شهر آمل را کوچک به کوچک و خیابان به خیابان به تصرف خود در آوردند. ستون فقرات سرداران کمونیست های انقلابی آگاهی بودند که با هدف سرنگونی جمهوری اسلامی، این بنیان گذار اولین جنبش ارتجاعی اسلامی و حکومت داعشی در خاورمیانه، مبارزه مسلحانه ای را آغاز کردند و پس از ماه ها استقرار در جنگل های شمال و پیشبرد جنگ های کوچک با نیروهای نظامی جمهوری اسلامی و از پای در آوردن و درهم شکستن واحدهای آنان، وارد نبردی تعیین کننده در شهر آمل شدند. سازمانده و

رهبر این قیام، اتحادیه کمونیست های ایران بود. شرکت کننده گاندر قیام، کمونیست ها و انقلابیونی بودند که در مبارزه با رژیم شاه و سپس طی سال های 57 تا شروع مبارزه مسلحانه در جنگل های شمال، در صحنه های مختلف مبارزاتی از خوزستان تا آذربایجان، از فارس تا خراسان، از مبارزات کارگری و دهقانی تا مبارزه مسلحانه در کردستان تبدیل به انقلابیون آبدیده ای شدند. این مبارزه بزرگ و قیام سربداران به هدف خود نرسید و شکست خورد اما مانند قیام کموناردهای پاریس (1871) دستاوردهای بزرگی بر جای گذاشت که توشه ادامه راه مبارزه در راه رهایی بشریت شد. رژیم جمهوری اسلامی از آن زمان تا کنون، هر ساله جشن شکست قیام ما را برپا می کند، همچنانکه ما نیز قیام آمل و مبارزه مسلحانه سربداران را جشن گرفته و هدف ناتمام آن را اما با افق و برنامه و نقشه راهی روشن تر و صحیح تر، برای اینکه آن را به واقع متحقق کنیم دنبال می کنیم. ما امروز، با همان روحیه ای که اولین اطلاعیه سربداران نیروهای انقلابی و کمونیست را خطاب قرار داد، بر اساس تحلیل علمی از اوضاع ایران و جهان لازم می بینیم بگوئیم چرخش بزرگی در اوضاع جهان صورت گرفته است که تأثیرات تعیین کننده بر اوضاع ایران هم خواهد داشت. اوضاع آبستن حوادث غیرمنتظره است. ما کمونیست های انقلابی و کلیه کسانی که آرزوی محو این جهان ستم و استثمار سرمایه داری و ایجاد جهانی بنیاداً متفاوت را دارند، باید شرایط کنونی را خوب درک کرده و طبق آن عمل کنیم. اوضاع در عین خطرات بزرگ فرصت های عظیمی را در مقابلمان قرار خواهد داد تا به وظیفه انقلابی مان عمل کنیم. در بهار سال 1360 رفیق سیامک زعیم، هنگام تشریح اضطرار اوضاع گره گاهی در آن سال و روشن کردن وظیفه کمونیست ها، در مقابل کسانی که تحلیل او از اوضاع را غلوآمیز می دانستند، گفت: «باید گوش هوش داشت تا آن را شنید».

حزب کمونیست ایران (مارکسیست- لنینیست- مائوئیست)

5 بهمن 1395

[1] سند «ساختن جنبشی برای انقلاب» نوشته رفیق آوکیان، اصول کلی این استراتژی را تشریح می کند و پیوند کلیه فعالیت های امروز با آن را نشان می دهد. گزیده ای از این سند به فارسی ترجمه و در وبسایت حزب کمونیست ایران (م.ل.م) در دسترس است.

+++++

برچیده تبرستان از وبگاه حزب کمونیست ایران (م.ل.م)

<http://cpimlm.com/showfile.php?cId=1013&tb=etel&Id=283&pgn=1>